

16 solopgange

Af Jens Olaf Pepke Pedersen, DTU Space og KVANT

Figur 1. Den Internationale Rumstation har været i kredsløb om Jorden siden 1998.

I november 2016 rejste den franske astronaut Thomas Pesquet afsted på sin første mission til Den Internationale Rumstation. Her kom han til at tilbringe et halvt år i kredsløb om Jorden sammen med et internationalt team af astronauter – og med et eksemplar af Antoine de Saint-Exupérys “Den lille prins” i bagagen. For – som Pesquet sagde – var det ultimative mål med missionen at give børn og unge noget at drømme om.

Hans rejse er nu blevet til dokumentarfilmen “16 solopgange (16 levers de soleil)”. Her følger man Pesquets rejse fra Paris til det russiske Baikonur-rumcenter i Kasakhstan, hans opsendelse med en Soyuz-raket og opholdet på Rumstationen, til landingen seks måneder senere på den kasakhstanske steppe.

De 16 solopgange hentyder til, at astronauterne på Rumstationen kredser omkring Jorden på 90 minutter, og i løbet af et døgn oplever de derfor Solen stå op (og gå ned igen) 16 gange.

Det leder allerede tankerne hen på den lille prins, der på sit besøg på en af de små forunderlige planeter møder en lygtetænder, for hvem de mange solop- og -nedgange er blevet en sand plage. Planeten drejer hurtigere og hurtigere rundt for hvert år, så solen nu går op og ned én gang i minuttet, og den stakkels lygtetænder, som skal sørge for at tænde og slukke planetens eneste gadelygte, har ikke længere et øjeblik ro.

Det samme kan man ikke sige om filmen, der i et roligt tempo formidler et fint indtryk af dagligdagen på Rumstationen. Undervejs i filmen er der også passager fra “Den lille prins” og andre af Saint-Exupérys bøger, som næsten udvikler sig til en dialog med Pesquet, men ellers følger vi astronauternes arbejde, deres daglige gøremål og samtaler med hi-

nanden. Vi får også et indblik i Pesquets samtaler med familien, og på et tidspunkt bliver han bliver genforenet med sin saxofon, som i al hemmelighed er sendt op til Rumstationen sammen med andre forsyninger. Komponisten Guillaume Perret har til lejligheden skrevet et stykke til Pesquet, som han spiller ombord.

Figur 2. Den franske astronaut Thomas Pesquet med sin saxofon ombord på Rumstationen.

Der er mange smukke og spektakulære optagelser, især af solopgange og af Jorden set fra rumstationen. Der er dog også mange optagelser i lavere kvalitet, som er reduceret til en firkant på skærmen, og flere af scenerne varer lidt for længe. På et tidspunkt får vi også optagelser af en tur forbi Månen og ud i solsystemet, hvad der virker noget umotiveret.

Det er i høj grad billederne, der formidler filmen, for kommentarerne er begrænset til det minimale, og selv om der er brudstykker af dialog mellem astronauterne, må tilskueren det meste af tiden selv finde ud af, hvad der foregår, hvilket ikke altid er nemt. Vi ser små klip med nyheder fra Jorden om konflikter i Ukraine og udviklingen i Nordkorea, som viser, at astronauterne følger med i de geopolitiske spændinger på Jorden, alt imens russere og amerikanere arbejder uforstyrret og tillidsfuldt sammen.

Med en pris på omkring 1.000 milliarder kroner er Rumstationen det dyreste objekt, som menneskeheden har konstrueret, og det har kun kunnet lade sig gøre i et internationalt samarbejde. Udforskningen af solsystemet er vor tids opdagelsesrejser, og erfaringerne med Rumstationen er en del af forberedelserne til, at mennesket engang kan komme derud.

16 levers de soleil, instrueret af Pierre-Emmanuel Le Goff, 117 min. (2018)